

FOTÁĀK - 76

PondĀĀ-, 23 Ānor 2015

KdyĀ se ĀEenĀk narodil, nebyl jsem si tak ūplnĀ jistĀ, jestli z toho taky nĀco vytĀtmĀskĀm. SamozĀtmĀejmĀ, ĀĀe to byla u ĀĀivotnĀ milnĀk, zĀsadnĀ rozcestĀ na mĀ cestĀ ĀĀivotem a podobnĀ, ale bylo tĀtmĀeba si poloĀĀit mimo jinĀ otĀzku, zda z tĀto kĀpne i nĀco pro mĀ, jestli si tedy rozumĀme.

KdyĀ se zpĀtnĀ ohlĀdnu, mĀĀĀu s klidem na srdci ĀtmĀici, ĀĀe z toho pro mĀ moc nekĀplo. Na zaĀĀtku jsem si totiž ĀEeĀkovĀm pĀtmĀichodem pĀtmĀibyl do našĀ rodiny prĀvoplatnĀ Ālen, kterĀ se ihned zapojĀ do dĀĀnĀ a bude spolu s nĀ roztĀĀet to soukolĀ domĀcnosti. Ba co vĀc, mĀĀ jsem takovou vizi, ĀĀe z mĀ pozice staršĀho a silnĀjšĀho tohoto malĀho spolubydlĀcĀho dokĀĀu sprĀvnĀmi vĀchovĀnĀmi kroky dostat do role slouĀĀicĀho. ProstĀ a jednoduše mĀ napadlo, ĀĀe jsem si vlastnĀ vytvoĀtmĀil takovĀho malĀho pohĀnka, kterĀ bude plnit mĀ rozkazy, tedy bude zametat, vynĀšet smetĀ, rĀno dĀ slepicĀm, podojĀ kozu, naštĀpe dĀtmĀivĀ, opravĀ stĀtmĀechu a vyoĀtmĀe brambory. UĀĀ zaĀĀtku byl ĀEenĀk v tomto ohledu takovĀ malĀ zklamĀnĀ. VzpomĀnĀm, jak jen lĀnĀ leĀĀel, ĀtmĀval, a kdyĀ se zadaĀtmĀilo, pĀtmĀevalil, naĀĀeĀ ĀtmĀval ještĀ vĀc. Ani tu hlavĀĀku nebyl schopnĀ zvednout. Na mĀj pĀtmĀimĀ povel, aĀĀ se pĀtmĀe maĀĀe do obchodu koupit mi cigĀra, nereagoval a nadĀle ĀtmĀešil svĀj problĀm, jak se dostat z boku zpĀt na zĀda, jelikoĀ to vypadalo, ĀĀe ĀtmĀevem se to nespravĀ. ĀĀikal jsem si, ĀĀe ono se to spravĀ, ĀĀe kluk nemĀ svĀj den a ono to pĀ. Ale ono to nepĀtmĀišlo. ĀEenĀk sice zvlĀdĀ nĀkterĀ domĀcĀ prĀce, ale vĀslednĀ efekt jeho Āinnosti nestojĀ za ĀtmĀeĀ. ĀEenĀk mi dokĀĀe pĀtmĀinĀst nĀkterĀ vybranĀ pĀtmĀedmĀty, to mu nemĀĀĀu upĀtmĀit. Tato jeho schopnost by mi mohla hĀ a jĀ bych se mohl jenom vĀlet a nechat si od kluka pĀtmĀinĀšet jĀdlo, pitĀ a podobnĀ. NicmĀnĀ ūĀinnost tĀto Āinnosti je diskutabilnĀ, jelikoĀ vĀtšinu pĀtmĀedmĀtĀ, kterĀ mi donĀšĀ rozbiĀ, rozliĀje, seĀĀere a nebo ztratĀ (ano, bĀĀ pĀtmĀinĀšenĀ vĀci je schopnĀ tuto ztratĀ. NeuvĀĀtmĀitelnĀ). Jako pĀtmĀiklad uvedu klasickou situaci s ovladaĀem. Se obĀvĀku na kĀtmĀesle, uĀĀivĀm si hezkĀ chvilku otec-syn, kdy syn zrovna nenĀ pĀtmĀitomen, neboĀ pĀchĀ v pokojĀĀku zlo a pĀtmĀĀkoĀtmĀĀ, kdyĀ tu si uvĀdomĀm, ĀĀe uĀĀ hodinu bezmyšlenkovitĀ ĀumĀm v televizi na pohĀdky. JeštĀ nĀloĀĀ toho pĀtmĀihĀtmĀĀtĀho malĀho RytĀtmĀe Mikea s tĀm jeho StĀtmĀikalem a mozek to uĀĀ zabalĀ a vyteĀe uchem. Proto jsem na mĀho malĀho nohsleda, aby okamĀĀitĀ pĀtmĀiklusal a pĀtmĀepnul mi televizi, jelikoĀ jĀ se pĀtmĀece na mateĀtmĀskĀ nepĀtmĀ. Chvilku se z pokojĀĀku ozĀvaly pouze rĀny (pokud po rĀnĀ nenĀsleduje ticho, je vše v poĀtmĀĀdku a situace nepotĀtmĀebuje mĀ vyhodnocenĀ na mĀstĀ), nĀslednĀ dupĀnĀ malĀch chodidel a mĀj ĀeledĀn s nadĀjĀjĀ ve tvĀtmĀi pĀtmĀibĀhnu jsem ho instruoval, ĀĀe tĀmhle na komodĀ je ovladaĀĀ ĀĀe ho tĀta potĀtmĀebuje, aby mu nepraskla ĀĀilka v hlavĀ a aby pĀ tĀta nemusel odjet napoĀtmĀĀd pĀ. ĀEenĀk popadl ovladaĀĀ, vypnul televizi, vyndal z nĀho baterky, kterĀ zahodil, a nakonec s nĀm zdrhnul kamsi dĀl do bytu. JĀ, nemĀje biĀĀ ani jinĀ podobnĀ pobĀzeĀĀ, kterĀm bych svĀho malĀho otroka pozitivnĀ motivoval, byl jsem bezradnĀ. V pĀtmĀinĀšenĀ vĀci tedy ĀEenĀk nenĀ kvalitnĀ, avšak v Āem bych jeho budoucnost, tak jsou drobnĀ domĀcĀ prĀce, a to konkrĀtnĀ zametĀnĀ. ZametĀnĀ se mu lĀbĀ a projevuje o nĀj zĀjem. VĀĀdycky je fascinovĀn, kdyĀ rozbiĀ sklenĀĀku, jĀ pĀtmĀibĀhnu se smetĀĀkem a lopatkou a za stĀleho ūpĀĀnĀ a krvĀcenĀ z chodidel, kterĀ jsem si rozdrĀsal o stĀtmĀepy, všechno ūhlednĀ zametu a vyhodĀm do koše. V tĀto Āinnosti vidĀ ĀEenĀk tu sprĀvnou poetiku, takĀĀe zaĀĀal rozbiĀt sklenĀĀky a pak se shĀnĀt po smetĀĀku s lopatkou. KdyĀ všechny sklenĀky sklĀdil z jeho dosahu, zaĀĀal rozlĀvat svĀj Sunar a pak se ho snaĀĀil zametat. KdyĀ se mu nedaĀ tekutinu dostatĀnĀ zamĀst, tak do toho aspoĀ našlupal. ZametĀnĀ ho natolik uhranulo, ĀĀe kdyĀ nenĀ co zametat, vytvoĀtmĀil si vlastnĀ nepoĀtmĀĀdek. V tomto ohledu se jako nejvdĀĀĀnĀjšĀ jevĀ ten debilnĀ syntetickĀ pĀsek, kterĀ dostal k VĀnocĀm. Nabere si obĀ hrsti pĀsku, kterĀ dĀmyslnĀ rozmĀstĀ po bytĀ, aby si udĀlal hromĀdky, kterĀ mĀĀĀe zamĀst. TĀ hromĀdek si udĀlĀ nĀkolik, naĀĀeĀ vezme smetĀĀek, se kterĀm chvilĀ mlĀtĀ do nĀbytku a nakonec vezme lopatku, kterou hodĀ do koše. PĀsek pak musĀm zamĀst sĀm. A tĀm se dostĀvĀm k jeho dalšĀ oblĀbenĀ domĀcĀ Āinnosti a tĀm je ūklid odpadkĀ. SystĀm, kdy vezmu ze zemĀ napĀtmĀiklad papĀr a tento hodĀm do koše, ho pĀtmĀĀmo uĀroval, takĀĀe zaĀĀal hĀzet do koše ūplnĀ všechno. KdyĀ jsem jedno krĀsnĀ nedĀĀlnĀ dopoledne musel prolĀzat popelnice a hledat klĀĀky od auta, kterĀ jsem vyhodil spolu se smetĀm, kam ĀEenĀk klĀĀky vyhodil (k tomuto ĀĀinu se hrdĀ pĀtmĀiznal. KdyĀ jsem se ho ptal, kde jsou klĀĀky od auta, tak ukĀzal na odpadkovĀ koš, kterĀ byl uĀĀ vynesena, a byl šĀĀstnĀ), bylo potĀtmĀeba situaci ĀtmĀešit. Od tĀ doby jsme jistĀ jednĀ z mĀla, kteĀtmĀĀ majĀ na svĀm odpadkovĀm košĀ dĀĀtskĀ zĀmek. KdyĀ chci nynĀ nĀco hodit do smetĀ, musĀm pĀĀ hodinu odemkat koš, coĀĀ se hodĀ. RĀmci ūklidu a domĀcĀch Āinnosti, zaĀĀinĀm u ĀEeĀĀka, mimo jinĀ, pozorovat nĀznaky obsedantĀ kompulzivnĀ poruchy. KdyĀ mu jdu vylĀt do zĀchodu noĀnĀk, kam s velkou slĀvou vymĀĀknul dvĀ kapky, a zbytek vykropil na podlahu, jde za mnou, utrhne kus toaletnĀho papĀru a hodĀ ho do zĀchoda. KdyĀ nenĀ toaletnĀ papĀr na drĀĀĀku (na drĀĀĀku nenĀ, protoĀĀe ĀEenĀk pĀtmĀed tĀm zniĀĀil), zaĀĀne ĀtmĀvĀt a v nastĀlĀm zmatku a panice hĀzĀ do zĀchoda, co mu pĀtmĀĀjde pod ruku. ĀĀĀ vyĀ do tĀ mĀsy narve mĀ a bude. Asi nenĀ nasnadĀ si nĀco nalhĀvat. ĀĀĀdnĀho svĀho malĀho osobnĀho pohĀnka jsem si nevytvoĀtmĀil. Ty strohĀ a ubohĀ pokusy z jeho strany v tomto smĀru nejsou nikterak zĀvratnĀ. Naopak se stalo to, ĀĀe ĀEenĀk si zotroĀĀil mĀ. RegulĀrnĀ mi dĀvĀ pĀtmĀĀkazy, kterĀ musĀm slepĀ poslouchat. Ani se neobtĀĀĀuje nĀjakĀm vysvĀtlovĀnĀm a prostĀ si ukĀĀĀe, co chce. SamozĀtmĀejmĀ, ĀĀe jsem nĀkolikrĀt vykazoval nĀznaky nekĀznĀ a v rĀmci poctivĀ vĀchovy jsem jeho rozkaz nesplnil. To se pak vztekal a ĀtmĀval. Byl jsem neoblomnĀ a jistĀ ve svĀ zĀsadovosti a pravdĀ. KdyĀ pak pĀtmĀešel z ĀtmĀevu do sĀpĀnĀ, lapĀnĀ po dechu, byl jsem stĀle nad vĀci. Jakmile zrudnul a byl malĀ uĀĀ jsem zbystĀtmĀel, a kdyĀ pĀtmĀestĀval dĀchat a vypadalo to, ĀĀe omdlĀ, mĀ srdce zjihlo a pĀtmĀĀnĀ jsem mu splnil. Bylo to ĀĀe je ochoten pro svou vĀc zemĀtmĀĀt a jĀ se nehodlĀm nechat zavĀtmĀĀt. MalĀ diktĀtor si taktĀĀĀ pĀtmĀisvoĀil vĀhradnĀ prĀvo rozhodovĀnĀ o volnĀ zĀbavĀ. VolnĀ zĀbava znamenĀ, ĀĀe mĀ vezme za ruku, tĀhne mĀ do pokojĀĀku, kde s nĀm musĀm hrĀt gĀl. Hra "gĀl" je nĀco na zpĀsob hokeje, akorĀt, ĀĀe on tĀtmĀĀskĀ hokejkou do vĀcĀ kolem (vĀetnĀ mĀ), jednu za ĀĀa gĀl a pak ho musĀm obejmout. Jeho to hroznĀ bavĀ. MĀ to moc nebavĀ. KdyĀ z pokojĀĀku odejdu, abych se obĀsil nebo otr pracĀm prĀškem, pĀtmĀibĀhne, vezme mĀ za ruku a zase mĀ tahĀ do pokojĀĀku. VĀtu: "ĀEeĀĀku, jĀ uĀĀ ten debilnĀ nechci", pouĀĀivĀm tak tĀtmĀicetkrĀt dennĀ a velmi plynule se zaĀtmĀadila vedle vĀty "ne, nesmĀš" a "uĀĀ chrĀpej" do mĀho rejstĀtmĀĀku nejĀastĀjšĀch vĀt. Je vidĀt, ĀĀe mĀ pĀtmĀedstavy ohlednĀ plnohodnotnĀho Ālena domĀcnosti vzlyaly za svĀ a nebĀl bych se ĀEeĀĀka oznaĀit za nadĀlena. Abych toto tĀma nĀjak hezky kulantnĀ uzavĀtmĀel, tak bych jen

poupravil silácké tvrzení hned z úvodu a tedy: ĀĀenĀk - spatný sluha a ještĀ horší pán. DOMINIK LANDSMAN<http://fotruv-denik.blog.cz/> (pokraĀování co nejdĀíve)